

﴿خو﴾ فەر مووی: سا راست هەر ئەمەییە و هەرچی من دەیلیم راستە ﴿۸۴﴾ بە تۆ و بەوانە کە پەیرەویت لێ دەکەن دۆژە بە هەمووتان تەژی و پەر دەکەم ﴿۸۵﴾ (ئەی پیغەمبەر) بلی: لە بەرابەر ڕاگەیانندی قورئان و دینی خوا شتیک لە ئیوہ ناخوژم و لەو کەسانەش نیم کە بە درۆ شتی بە خۆیانەوہ دەنین (قسە کانم بەلگە دار و پروون) ﴿۸۶﴾ ئەم قورئانە پەند و یادواەرییە بو جیھانیان ﴿۸۷﴾ بە هەقیقەت دواي ماوہ و زەمانیک لە هەوالی ئەوہ ئاگادار ئەبن ﴿۸۸﴾

سوورہی زومەر ۷۵ ئایەتە

سوورہی زومەر لە مەککە هاتۆتە خواری و بە (بسم الله) وە ۷۵ ئایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دللاوین.

ئەم کتییە (قورئان) لە خوای فرە بە دەسەلات و لە کارزانەوہ، هاتۆتە خواری ﴿۱﴾ ئیمە بە هەق قورئانمان بو تۆ بە خەلات ناردووہ، خوا بپەرستە و دینی خۆت بو ئەو پاک و بی خەوش ڕابگرە ﴿۲﴾ ئاگادار بە، دینی پاک تاییەت بە خوایە، ئەو کەسانە کە بە جیبی خوا کەورە گەلیکیان بو خۆیان گرتووہ بە دۆست دەلین: هەر بۆی عیبادەتیاں بو دەکەین لە خوا نیزیکیان بکەنەوہ، خوا بەو دووبەرە کایەتیە ڕادەگا کە لە نیو ئەواندا هەییە، دیارە خوا مرۆی درۆزنی سپلە رینوینی ناکا ﴿۳﴾ ئەگەر خوا بیویستبا کە بو خۆی مندالی بگرتبا بە لە نیو بە دیھاتووہ کانی خۆیدا هەرچی کە بیویستبا هەلیدەبژارد، خوا پاک و بی خەوشە، هەر ئەوہ خوای تاقانە ی زۆر بە دەسەلات ﴿۴﴾ ﴿خو﴾ ئاسمانەکان و زەوی بە راست و بەرھەق خولقاندووہ، شەو لە رۆژ دەپیچێ و رۆژ لە شەو (دەپیچێ) و تەبەق و گۆی رۆژ و هەقیقی شەو و رام (ی فەرمانی خۆی) کردووہ، هەر یە کە لەوانە تا ماوہی دیاری کراوی خۆیان دەگەرین، ئاگادار بە هەر ئەوہ فرە بە دەسەلات و زۆر لیبور دوو ﴿۵﴾

خوایێوەی لە تاکە کەسێ هینایە دی و ژنە کەیشی هەر لە ماکی ئەو دروس کرد هەشت جووتی لە ئاژال (وشتەر و مەرپ و بز و گا لە ئیڕ و مین) بەدی هینا، ئیویش ئاوا دروس دەکا کە لە زگی دایکتاندا جار لە دوا جار لە سێ قوناغی تاریکدا (تاریکی زگ، پز، مەشیمە) هەلکێڕ وەرگێرتان پێ دەکا، ئەمەیه خوا پەرورێنەری ئیو، کە فرمان و دەسەلات (لە دنیای بوندا) تاییبەت بوو، هیچ خوایی بیجگە لە زاتی ئەو نییە، جا کەوا بەرەو کویتان وەردەگێڕن ﴿٦﴾ ئەگەر ناسپاسی بکەن، خوا لە عیبادهتی ئیو بی نیازە و بە ناسپاسی پینەزانی عەبدانی پازی نابێ و ئەگەر شوکری بکەن بەو لیتان رازیمە، هیچ کەشیش باری گوناحی کەسێ تر وەستۆ ناگرێ، ئەوسا گەرانیوەی هەمووتان بۆ لای پەرورێنەرتانە، جا لەوەی دەتانکرد ئاگادارتان دەکا، خوا بەوەی لە ئیو دل و سینگتاندا بە ئاگا و زانایە ﴿٧﴾ هەردەمی زیانی بە مەرۆف بگا روو دەکاتە پەرورێنەری و هاواری بۆ دەبا، لە پاشان هەرکاتی نعیمةتیکە لە لایەن خوێوەی پێیدا ئەوەی لەبەر ئەو هاواری بۆ خوا دەبرد لە بیر ئەکاتەو و بۆ خوا دژ و وینەگەلی دانهنی تا خەلک لە پێگای ئەو لابدا، بلی: کەمێ بە حاشا کردنت لە خوا کەمیکە تر پاییوێرە، تۆ خەلکی ئیو ئاگری ﴿٨﴾ ئاخۆ ئەمە لەگەڵ کەسێکا کە شەوکاران روو بە خودا پراوەستاو و سوژدە دەبا و بەرفەرمانە و لە رۆژی بەرئ دەترسێ و بەھیوا بە بەزەیی و رەحمەتی پەرورندەیی خۆی بکەوێ وەکوو یە کە؟ بلی ئاخۆ زانا (کەسێ کە ئەرکی خۆی دەزانی) و نەزان (کەسێ کە ئەرکی خۆی نازانی) بەرانبەرن؟ تەنیا بە دل زیندوووان ئامۆژگاری وەردەگرن ﴿٩﴾ بلی: ئەی بەندەکانی من کە برواتان هیناوە! لە (عەزابی) پەرورێنەرتان خۆ پیاڕیزن، بۆ کەسانی کە لەم دنیایەدا چاکەیان کردوو پاداشی چاکیان بۆ هەیه و زەوی خوا بەرفراوان و بەربلاو، مژە و پاداشی خۆراگران بەبێ ئەژمار ئەدری ﴿١٠﴾

بَلِّی: فه‌رمانم پێ‌دراوه تا عیبادهتی خوا بکه‌م، به پاک‌ی و خالیسانه هه‌ر له‌سه‌ر دینه‌که‌ی ئه‌و بسم ﴿۱۱﴾ پێ‌م‌سپێ‌دراوه که یه‌که‌م موسوڵمان و خو‌به‌ده‌سه‌وه‌ده‌ر بسم ﴿۱۲﴾ بَلِّی: ئه‌که‌ر نافه‌رمانی په‌روه‌رینه‌رم بکه‌م له‌ نازاری رۆژی که‌وره ئه‌ترسم ﴿۱۳﴾ بَلِّی: ته‌نیا خوا ده‌په‌رستم و بو‌ئهو دینه‌م پاک و بێ‌خه‌وش ده‌که‌م ﴿۱۴﴾ بپه‌رستن هه‌رچی ده‌تانه‌وی بێ‌جگه له‌و (خوا)، تو بَلِّی: زیانکاران که‌سانێکن که له‌ رۆژی قیامه‌تدا خو‌یان و خانه‌دانیان ده‌دۆ‌پێ‌نن، ناگادار بن! هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ زیانیکی دیار و ئاشکرا ﴿۱۵﴾ سێ‌به‌ره‌کانی ئاکر تو‌ی له‌سه‌ر تو‌ی له‌بان سه‌ریان وێ‌ستاوه و له‌ ژێ‌ریانی‌ش هه‌ر به‌و جو‌ره، ئه‌مه شتی‌که‌ خوا به‌نده‌کانی خو‌ی پێ‌ته‌ترسی‌ی، ئه‌ی به‌نده‌کانی من! خو‌تان له‌ (عه‌زابی) من بپاری‌زن ﴿۱۶﴾ که‌سانێ که له‌ په‌رستنی بته‌کان ته‌کیونه‌وه و روویان کردۆ‌ته‌ خوا، خو‌شی له‌وان! سا تو‌یش مزگینی به‌ به‌نده‌کانم بده ﴿۱۷﴾ که‌سانێ که گو‌ی ئه‌ده‌نه‌ قسه و به‌ شوین چاکتریاندا ده‌چن، ئه‌وانه که‌سانێکن که خوا رێ‌نوینی کردوون و هه‌ر ئه‌وانیش خاوه‌ن مه‌غز و می‌شکن ﴿۱۸﴾ جا ئایا که‌سێ نازاری بو‌ بریار دراب‌ی ئایا تو‌ ده‌توانی که‌سێ که له‌ نیو ئاگردا‌یه بیکری و رایی‌کێ‌شیته‌ ده‌ری ﴿۱۹﴾ به‌لام که‌سانێ که خو‌یان له‌ نافه‌رمانی په‌روه‌رینه‌ریان پاراستوه، با‌له‌خانه و غورفه‌گه‌لی له‌ به‌هه‌شتدا بو‌ ئه‌وان هه‌یه، له‌سه‌ر ئه‌وانه‌شه‌وه نه‌هۆم‌گه‌لیکی دیکه سازدراوه و له‌ ژێ‌ر ئه‌وانه چۆمه ئاو به‌خو‌ر دئ و ده‌روا، به‌لێ‌نی خوایه، خوا له‌ به‌لێ‌نی خو‌ی کل و لا ناب‌ی ﴿۲۰﴾ ئایا نابینی که‌ خوا له‌ ئاسمانه‌وه بارانی نارد، جا ئه‌و بارانه‌ی له‌ زه‌ویدا به‌ شیوه‌ی کانی‌او ده‌ریه‌ینا، له‌ پاشان کشتو‌کال (گژوگیا و گو‌لی) رهن‌گا‌وره‌نگی پێ‌ده‌رو‌یتنی، له‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌ی هه‌موو ویشک ده‌بن، جا ده‌بینی که‌ زه‌رد و (و بێ‌گیان) بوون، ئه‌وسا وردی ده‌کا و (به‌ ده‌م باوه) ده‌یخاته جم‌وجۆ‌ل و بزوتن؟ له‌مه‌دا په‌ندی‌ک بو‌ خاوه‌ن می‌شک هه‌یه ﴿۲۱﴾

ئایا کهسی که خوا دل و دهرونی ئەوی بو ئیسلام گوشاد و ئاواله کردووه، دیاره که له بهر تیشک و تیرئژ و بهزهیی پهروه رینه ریدایه، (وه کوو کهسیکه که دلی رهق بی؟) وای بو دل رهقان ئەوانه له لار پییه کی دیاردان ﴿۲۲﴾ خوا چاکترین قسهی ناردووه، کتیبی که (قسه کانی له جوانیا) وه کوو یه کن و ههر دووپاته ییش ده کرینه وه، ئەو که سانهی ترسی پهروه رندهی خو یان له دل دایه، به بیستنی، مچور کیان به له شدا دی و پاشان دل و که له خ و له شیان هیچ شاره زا که ریکی بو ناب، به یادی خوا نهرم ده بی و ئوقره ده کری، ئەمه رینویینی خوا به، کی پیی خوش بی رینویینی ده کا و ههر که سیش خوا لاری بی بکا ﴿۲۳﴾ ئاخو که سی ناچار ده بی سزای دهر د و ژانی رۆژی په سلانی خو ی به دم چاوی خو ی له خو لایدا، ده بی چون بی؟ به سته مکاران ده وتری بجین سزای کار که لی که ده تان کرد ﴿۲۴﴾ که سان که پیش ئەوان بوون (نیشانه کانی ئیمه یان) به درۆ دانا، عه زابی خوا له لایه که وه بو یان هات که نه یان زانی (چلۆن به سه ریان هات) ﴿۲۵﴾ خوا له م جیهانه دا دهر دی سوو کایه تی پی چیشتن، ئازاری ئاخیره ت زلتر و سه ختتره ئە کهر بزانی ﴿۲۶﴾ ئیمه له م قور ئانه دا ههر جو ره نه زیله و مه سه لیکمان بو خه لک هی ناوه تا به لکوو په ند بگرن ﴿۲۷﴾ قور ئانیکه به عه ره بی و خبیج و خواری و که م و کور پی تیا نیسه (ناردوویه تی) تا به لکوو له خوا بترسن ﴿۲۸﴾ خوا دوو مرۆ به نمونه دینیتته وه: به ک خولامی چه ند که سی دژ به یه کترن ئەوی دیکه یان خولامی تا قه که سی که، ئاخو ئەم دووانه له نه زیله دا وه ک یه کن و به رانه بن؟ سپاس ههر بو خوا به، به لام زۆر به ی خه لک به وه نازانی ﴿۲۹﴾ به راستی تو ده مری و ئەوانیش ده مرن! ﴿۳۰﴾ له پاشان له رۆژی قیامه تا له کن پهروه رینه رتان دژایه تی و شه ره قسه له گه ل یه کتر ده کن ﴿۳۱﴾

سا كى لهوه ناحهقتره كه درۆ به دهم خواوه دهكا و قسمه راسست كه بۆى هاتووه به درۆى دهخاتوه، ئايا خوانه ناسان چىگايان له جهه ندهمدا نيبه؟ ﴿۳۲﴾ كه سى كه راستى (قورئانى) هيئاوه و سه لماندووويه تى، ههر ئهوانن خۆپاريان ﴿۳۳﴾ ئه وهى بيانه وئ لاي پهروه رينه ريان بۆيان هيه، ئه وهيه پاداشى كارچاكان ﴿۳۴﴾ هه تا خوا خراپترين كرده وهيه ك كه ئه نجاميان داوه ئييان بسريته وه و به باشتريين له وهى دهيان كرد پاداشيان پى بداتوه وه ﴿۳۵﴾ ئايا خوا بۆ بهندهى خۆى بهس نيبه؟ (كه ئاگاي لىي بى) تۆ به كه سانى بيجه كه له (خوا) دهترسيين، ههر كهس كه خوا لاري بكا هيچ رينويينكى بۆ نابى ﴿۳۶﴾ ههر كهس كه خوا رينويينى بكا، له رى به دهر ناچى و لاري نابى، ئايا خوا دهسه لاتدارى خاوه ن تۆله وه رگرتنه وه نيبه ﴿۳۷﴾ ئه گهر له وانه بپرسى چ كه سى ئاسمانه كان و زهوى بهدى هيئاوه؟ ده لىين: خوا، بللى: جا ئه وانهى كه غه يري خوا ده په رستن چلونيان ده بينى؟ ئه گهر خواى به كتا بيه وئ به لا و زياتيكم پى بگه يينى، ئايا ئه وانه ده توانن نازار و به لاي ئه وم لى لاده ن؟ يا ئه گهر بهر به زه يى خوييم بخا و بيه وئ ره حمه تيكم پى بگه يينى ئايا ئه وانه ده توانن بهرى ئه وه بگرن، بللى: خوا بۆ من به سه، خۆسپيران ههر خۆ به وه ده سپيرن و ههر به وه ته وه كول ده كه ن ﴿۳۸﴾ بللى: ئه ي هۆزم! ئيه وه كارى خۆتان بكه ن، منيش كارى خۆم ده كه م، كه به مزووانه ش ئه زانن ﴿۳۹﴾ چ كه سى تووشى عه زابى ئابروويه ر ده بى و جه زه به ي بى دوا بران دىته سه رى ﴿۴۰﴾

ئیمه ئەم کتیبه ئاسمانییەمان بە هەق بۆ توۆ نارد که بە خەڵک راییگهییست، هەرکەس رینوین بی، بۆخۆیەتی و هەرکەسیش لاری بی، بە زیانی خۆی لاری دەبی، توۆ بریکار و وهکیلی ئەوان نی ﴿۴۱﴾ ئەوانە ی که دینه مردن، ئەوانەیش که له خەو راپچوون و نەمردوون، خودایه گیانیان رادهگری، جا ئەو گیانانە و مردنی بۆ بریار داون، هەر رادهگری ئەوی دیکەیش تا وهختی دیاری کراو دیلیتەوه، لەمەدا زۆر نیشانە هەن بۆ ئەوانە رادهمیسن و تیدەفکرن ﴿۴۲﴾ ئایا بیجگه له خوا تکاکارانیکتان بۆ خۆتان پهیدا کردوه؟ بلی: ئەگەرچی ئەو تکاکارانەش هیچ شتیکیان بە دەسهوه نییه و شتیکیش دەرک ناکەن؟ ﴿۴۳﴾ بلی: تکا هەمووی تاییهت به خوایه، هەر بۆ ئەوه ئاسمانەکان و زهوی، له پاشانیش هەر بۆ لای ئەو دهگهپریندرینەوه ﴿۴۴﴾ هەرکاتێ خوا به تاقانە بوون یاد دهکری دل و دەررونی کهسانێ که بروایان به رۆژی پهسلان نییه دهگيردری، بهلام کاتێ که غهیری خویان بۆ دهکری ئەو کاته شاد دەبن ﴿۴۵﴾ بلی: ئەی خوا! ئەی بهدیتهنەری ئاسمانەکان و زهوی، زانا به نهین و ئاشکرا (دیار و نادیار)، هەر توۆ له نیوان بهندهکانتدا لهوهی وا جیاوازییان تیدا ههیه داوهری دهکهی ﴿۴۶﴾ هەرچی له پرووی زهویدايه و هیندهی تریش هی ستهمکاران بی ئەیکه نه هه مبهه و بهرامبهه و بارتەقای خویان تا خویان بهوه بکرنهوه له جهزه بهی رۆژی پهسلان رزگاریان بکا و ئازار نهدرین (لینان قه بوول ناکری)، هیمان له لایه ن خواوه شت گه لیکیان بۆ روو ئەدا که بیریان لی نه کردبووه و نه یانهینابوه ژمار ﴿۴۷﴾

ئەمەیشیان بۆ ئاشکرا بوو کە چەند خراپەیان کردوو، ئەوشتانە ی ئەوانە گالتهیان پێ دەکرد دەوران دەوری ئەوانی گرتوو «۴۸» جا هەرکاتی بەلا و زیانی بگاتە مرۆ هاوار بۆ ئیمە دینێ و لە پاشان هەرکاتی نێعمەتیکیان بدەمێ دەلی: ئەم نێعمەتەم بە لێزانی پێ دراوه، بەلکوو ئەمە هۆی ئەزمونە، بەلام زۆربەیان نازانن «۴۹» ئەوانە ی پێش ئەمانیش بوون هەر ئەو قسانەیان کردوو، بەلام هەرچی کردیان و کۆیان کردبوو سوودیکیان بۆ نەبوو «۵۰» جا سزای کاری خراپی خۆیان بەوان گەیی، کەسانێ کە لەمانە (خەلکی مەککە) ش کە ستەمیان کردوو، تووشی سزای کردووێ خراپی خۆیان دەبن و ناتوانن لە ژێر دەسەلاتی خوا هەلین «۵۱» نایا هێمان نەیانزانوو کە خوا بۆ هەرکەس کە ببەوێ، بژیو: رسق و رۆزی بۆ زیاد دەکا یا کەمی دەکاتو؟ لەمەدا نیشانە کەلی بۆ هۆزی کە بپروا دینن هەیه «۵۲» بلی: ئەی بەندەکانی من کە بە لادان لە ئەندازە ناحەقیتان لە خۆتان کردوو، لە بەزەیی و رەحمەتی خوا بچە هیوا مەبن، خوا لە هەموو گوناحی خۆش دەبی، هەر ئەو لیبورده و بەخشەر و و دل لاوین «۵۳» بۆ لای پەرورێنەرتان بگەرێنەوه و خۆتان هەر بەو بسپێرن، بەر لەوهی عەزابتان بگاتێ کە لە دواییدا یارمەتی نادرین «۵۴» باشتترین دەستووری کە لە لایەن پەرورێنەرتانەوه نازل بووه، پەیرەوی لی بکەن، بەر لەوهی عەزابی (خوا) لەناکاو بتانگات، ئیوه لەوه بی ئاکا بن «۵۵» ئەم دەستوورانە بۆ ئەوهیه) تا کەسی (لە رۆژی بەریدا) نەلی: بەداخهوه هاوار و مخابن و حەیف بۆ من لە فەرمانبەری خودا دریخی و کەمتەر خەمیم کردوو، بەراستی لە گالته و گەمە کەران بووم «۵۶»

یا بلی: ئەگەر خوا ریتویتی بکردبام بە یەقین لە خۆپاریزان دەبووم ﴿۵۷﴾ یا وهختی که نازار دەبینی بلی: ئەگەر جاری تر بگهراپامهوه سهەر دنیا له کارچاکان دەبووم ﴿۵۸﴾ بەلی نیشانه کانی منت بۆ هات، بە درۆت دانا و خۆت بە زل زانی و له پینه زانان بوی ﴿۵۹﴾ له رۆژی بهریدا کهسانی که درۆیان به دەم خواوه کردوو، دەبینی که پروویان رهش بووه، ئایا خۆ به زل زانان جیگایان دۆژهه نییه؟ ﴿۶۰﴾ کهسانی که خۆیان پاراستوو، خوا به هۆی کاری چاکانهوه رزگاریان دهکا، خراپهیان وی ناکهوی و خهفه تیش ناخۆن ﴿۶۱﴾ خوا به ديهيهنهری هه موو شتیکه و ههر ئه ویش پارێزهری هه موو شتیکه ﴿۶۲﴾ کليلة کانی ناسمانه کان و زهوی هه ئه ون و ئه وانه ی که له نیشانه کانی خوا حاشایان کردوو، ههر ئه وانن زیان دیتوو ﴿۶۳﴾ بلی: (ئه ی نه زانان) جا ئایا ده ستورم پی ئه دن که بیجگه له خوا بپه رستم؟! ﴿۶۴﴾ به تو و به پیغه مبه رانی به ر له تویش رامانگه یاندوو که ئەگەر هاوبهش بو خوا دابنپی کردهوت پووچه ل ئه بی و له زیان لیکه وتوو ان ده بی ﴿۶۵﴾ به لکوو ته نیا خوا بپه رسته و له سپاسکاران به ﴿۶۶﴾ ئه و جوړه ی شیاوه خویان نه ناسیوه، له حالیکدا هه موو زهوی له رۆژی بهریدا به دهس ئه وه و له مشتی خوادایه و ناسمانه کانیش به دهسی خوا پیچراونه ته وه، خوا پاک و بهرز و بهریه له وهی دهیکه نه هاوبه شی ﴿۶۷﴾

فوو ده کړئ به که له شاخ (شهبیور) دا، جا هه موو ته وانه ی له ناسمانه کان و زه ویدان ده مرن، مه گهر که سانی که خوا بیه وئ، له پاشان جاریکی دیکه فوو ده کړئ به که له شاخدا، جا له ناکاو هه موو راست ده بنه وه و چاو پروانی (جهزا و سزا) ده بن «۶۸» تم زه ویه (له و رژه دا) به تیشکی په وهرینه ری خوئی پروناک ده بیته وه و نامه ی کرده وه له بهر ده میان دانه نری و پیغه مبه ران و شایه دان حازر ده کړین و له نیوانیاندا به هه ق داوهری ده کړئ، له وانه ستم ناکړئ «۶۹» پاداشی هه رکس به رامبر کرده وئ به ته وای ته درئ، له حالیکدا خوا به کار که لی که ده یان کرد تا گاتره «۷۰» ته و که سانه ی حاشایان له خوا کردووه، بو جه هه نده م به کومهل خپر ده کړینه وه و به خوئی و ناخوئی ره پیچه ک ده درین تا کاتی ده گنه دژه هه درگاکانی ده کړینه وه گزیر و نیگاوانه کانی دژه هه به وان ده لین تیا پیغه مبه رانی له ئیوه بو تان نه هاتن که نیشانه کانی په وهرینه رتان به سه ردا بخوینته وه و له دیداری تم رژه بتانپرینگینته وه؟! ده لین: به لی (پیغه مبه ران هاتن)، به لام بیژه ی عه زاب بو کافران هه قیقه تی په پیدا کرد بو «۷۱» به وانه ده وترئ: له درگاکانی دژه هه وه برژه ژوورئ، بو هه میشه له ویدا قه تیس بن، جا چند خراپه جی خزه زلزانان؟! «۷۲» که سانی که له په وهرینه ریان ترسان پؤل پؤل نه برینه به هه شت، تا کاتی ده گنه ته وئ و درگاکانی به هه شتیان بو ده کړینه وه و درگاوانان و کار به ده سانی به هه شت به وان ده لین: سه لامتان له سه ر بی، پاک بوون، جا برژه نیوی و بو هه میشه له ویدا بمیننه وه «۷۳» ته لین: سپاس بو خوی که هه به لین که به ئیمه ی دا راست بوو، ته و زه ویه ی (به هه شت) به میرات به ئیمه ی دا و ئیستا له هه شوینکی به هه شت که بمانه وئ جی ده گرین، جا پاداشی خه باتکاران چند باشه «۷۴»

فریشته کان ده بیینی که به دوری (تهخت) عرشدا نالقهیان داوه و خول ده خۆن و په سنی پاکي
خوا ده دن هه رچۆنی راسته، وا به ناویان راکه یشتوون و ئەلین: سوپاس بۆ په روه رنده ی هه موو
دنیا ﴿۷۵﴾

سوورپی غافیر ۸۵ ئایه ته

سوورپی غافیر له مه ککه هاتۆته خوارئ و به (بسم الله) وه ۸۵ ئایه ته.

به ناوی خوای به خشهر و دل لاوین.

حا، میم ﴿۱﴾ ئەم کتیبه له لایه ن خوای فره به ده سه لاتی فره زانا نار دراوه ته خوارئ ﴿۲﴾
(خوای) به خشهری تاوان و هرگری تۆبه و په شیمانیه و سهخت بازار و خاوه نی چاکه و نیعمه ته،
بیجگه لهو هیچ خودای تر نییه و گه رانه وه ی هه موو بۆ لای ئەوه ﴿۳﴾ بیجگه له
خوانه ناسه کان که سه تر له سه ره له نیشانه کانی خوا کیشه ناکا، جا که وابی هات و چۆ و گه ر و
خوله خولیان به شاراندا تۆ به فریو نه با ﴿۴﴾ هۆزی نوو حیشن پیش ئەمانه و چند کۆمه لیش
له دوا ی ئەوان، (خو و پیغه مبه ره که ی خۆیان) به درۆ خسته وه، هه ر کۆمه لی لیبرا که
پیغه مبه ری خۆی بگري (و تازاری بدا)، به قسه ی پووچیش ویستبوویان چی بۆ حق و راستی
نه هیلنه وه، جا ئەوانم گرت و (سازم دان)، جا بزانه تازاری من چلۆن بوو ﴿۵﴾ تا به م جوژه
فرمانی په روه رینه رت له بابته که سانی که وه حاشایان له خوا و پیغه مبه ر کرد هاته دی، دیاره
ئەوانه جه هه نده میشن ﴿۶﴾ ئەوانه که عه رش (تهختی خوا) هه لده گرن و ئەوانه ی به
ده ورپییه وه ن په سن و حه مدی په روه رینه ریان ده لین و بروایان به وه هیه و بۆ که سانی که بروایان
هه یه و داوای لیبوردن بۆ برواداران ده که ن و (ده لین): ئە ی په روه رینه ری ئیمه! به زه یی و
ره حمت و زانین و عیلمی تۆ هه موو شتی داگرتووه، جا ئەوانه ی له کرده ی خۆیان په شیمان
بوونه ته وه و تۆبه یان کردووه و هاتونه سه ر پیکای تۆ بیانبوووه و بیانبه خشه و له ئاگری
دۆژه هه بیانپاریزه ﴿۷﴾